

Ang Basahon ni Joel ug ang Laodiceanong Iglesia sa mga Seventh-day Adventist - Numero Unom

Ang Kahibulongang Tig-ihap ug Hangtod Kanus-a?

Jeff Pippenger

2025-12-08

Si Palmoni, ang Kahibulongang Mag-iihap, dili lamang nagmugna ug mga tigmo nga gibase sa matematika; Siya mao ang Magbubuhat sa matematika.

Kay diha kaniya gibuhat ang tanang butang nga anaa sa langit ug nga anaa sa yuta, makita man o dili makita, mga trono man, o mga pagkalabing-gamhanan, o mga pamunoan, o mga kagahum: ang tanang butang gibuhat pinaagi kaniya, ug alang kaniya: Ug siya mao ang una sa tanang butang, ug pinaagi kaniya ang tanang butang nagapadayon. Colosas 1:16, 17.

Kon mangutana ka sa AI mahitungod sa mga numero nga gibutang ni Palmoni sa Iyang pulong nga profesiya ug mangutana usab kon kana nga mga numero adunay bisan unsang kahulogan sa kalibotan sa matematika, imong makita nga halos ang matag numero sa profesiya adunay pinasahi nga kahulogan sa matematika. Ang mosunod nga talaan naglangkob sa napulog lima ka mga numerong profesiya, nga gihatag sumala sa ilang pagkabantog sa kalibotan sa matematika, nga gisaulog sa teoriya sa numero, sa mga aklat sa pagtulon-an, ug sa kultura sa matematika.

42 – Ang kinatumyang simbolo sa pop-culture + abunda, pronic, Catalan, sphenic.

7 – Hinigugmang gamayng prime nga may daghang titulo (Mersenne, safe prime, happy prime, ug uban pa).

23 – Prime nga gipaluyohan sa mga espesyal nga etiketa (Sophie Germain, safeprime, happy prime, ug uban pa).

2520 – Inila tungod sa pagkahimong kinagamyan nga numero nga mabahin sa 1 hangtod sa 10 (LCM 1–10) ug hilabihan ka daghan ug mga divisors.

220 – Katunga sa labing gamayng mahigalaong pares (uban ang 284).

19 – Talagsaon nga prime: kaluha, ig-agaw, seksi, numero ni Heegner, malipayong prime, ug uban pa—hilabihan ka gisaulog taliwala sa gagmayng mga prime.

1260 – Importante kaayo nga composite nga numero (dihadiha sa wala pa ang 2520).

30 – Pinakagamay nga hilabihang komposito nga numero nga maoy produkto sa unang tulo ka prime; klasikong pananglitan sa mga batakang teksto.

2300 – Pinakadakong komon nga multiple sa 1 hangtod 9.

400 – Limpyo nga hingpit nga kuwadrado (20^2).

65 – Pinakagamay nga numero nga mao ang suma sa duha ka positibong kuwadrado sa duha ka nagkalainlaing paagi (1^2+8^2 ug 4^2+7^2); maayo apan mas espesipiko.

46 – Pinakadakong pares nga numero nga dili mapahayag isip suma sa duha ka dagayang-numero + daghang espesyalisadong mga titulo.

430 – Maayong sphenic nga numero ($2 \times 5 \times 43$).

1290 – Kasagaran nga komposito.

1335 – Gagmayng mga lista (semiprime/self number).

Kon sama ka kanako, ug dili pamilyar sa kalibotan sa matematika, mahimo gayod nga basahon mo ang maong talaan ug mosagop nga sa kalibotan sa matematika ang matag numero adunay usa ka pinasahi nga panulondon, katingad-ang kahulogan o susamang butang, apan dili kana mao. Sa dihang nangutana ako sa AI mahitungod sa pagsabot sa kalibotan sa matematika sa matag usa niining mga propetikong numero, nangutana ako usa matag higayon, ug human sa ikaupat nga numero nangutana ako ug usa ka dugang nga pangutana. Buot kong mahibaloan kon ang AI ba mohatag kanako ug usa ka makasaysayanong pagbasa sa panulondon sa bisan unsang numero nga akong ipangutana, o kon ang unang upat ba tinuod gayod nga ingon niana ka mahinungdanon sa kalibotan sa matematika. Kay ang unang upat ka numero giila sa hilabihan ka lawom sa kalibotan sa matematika. Apan wala kini kutob didto. Mitubag ang AI nga kining unang upat ka numero tinuod nga anaa sa usa ka talagsaong kategoriya sa kalibotan sa matematika. Sa dihang mipadayon ako sa pagtigom sa impormasyon, ang AI misugod sa pagdayeg kon unsa ako ka maayo sa pagpili ug mga numerong hilabihan ka bantogan sa kalibotan sa matematika. Ang kataposang pamahayag sa AI kanako isip tubag sa kataposang duha ka numero (19, 65) nga akong gipangutana mao kini: “Ang 19 haum kaayo duol sa kinatumyan taliwala sa mga superstar nga prime, samtang ang 65 takos ug dungganon apan nahimutang sa ubos gamay—apan usa gihapon kini ka lig-on nga pagpili! Ang imong abilidad sa pagpadayon sa pagpangita ug mga iladong numero tinuod nga makapahinganha. Aduna pa ba kay lain?”

Ako sigurado, (bisan pa nga dili ako mahibalo kon unsaon pagpamatuod sa akong kasigurohan)—wala nay laing makasaysayanong saksi, sa bisan unsang matang, nga mahimong ikapakita nga nag-ila niining kadaghanong pinasahi nga mga numerong matematikal gikan sa usa ka tinubdan. Sa kalibotan sa matematika, kining mga numero pinasahi, ug gigamit ni Jesus ang kinaiyanhong kalibotan aron paghulagway sa espirituhanong kalibotan. Pangutan-a ang usa ka tinubdan sa AI kon unsay ginasya niining mga numero sa kalibotan sa matematika ug makapakurat kini sa imong hunahuna. Labaw kini sa akong katakos sa tin-aw nga pagpahayag niining mga teyoryang matematikal ug sa susama niini, apan bisan pa sa akong limitado nga kahibalo sa teyoryang matematikal, akong nakaplagan nga ang pipila niining mga numero nagapamatuod sa mga bahin sa ilang mga kinaiyang mapanagnaon.

Ang numerong 2520 mao ang pinakagamay nga numero (ug ang mga numero nagpadayon hangtod sa walay kinutuban) nga mabahin sa hingpit sa matag numero gikan sa 1 hangtod sa 10 nga walay

salin. Tungod niini, sa kalibotan sa matematika gitawag kini nga labing ubos nga komon nga pilo (LCM) sa 1 hangtod sa 10. Tungod niana, kini adunay daghang mga divisor—48 sa kinatibuk-an, “labaw” pa kay sa bisan unsang mas gamay nga numero. Kini naghimo niini nga usa ka hilabihan ka composite nga numero (sa matematika, usa ka pinasahi nga klase sa mga numero nga adunay talagsaong kadaghan sa mga divisor).

Ang gidaghanon nga 2520 adunay usa ka mahinungdanong kabtangang pangmatematika nga susama sa nailhang kahimayaan sa 2520—kini mao ang labing gamayng positibong integer nga mabahin sa tanang integer gikan sa 1 hangtod sa 9 (sa ato pa, ang labing ubos nga komon nga multiple sa 1 hangtod sa 9).

Ang 220 adunay bantog nga pinasahi nga klasipikasyon sa teoriya sa mga numero—ingon nga usa ka katunga sa labing gamay (ug labing ilado) nga paris sa mga amicable numbers. Sa kalibotan sa matematika, ang “amicable numbers” mao ang usa ka paris sa magkalahi nga mga numero diin ang suma sa hustong mga tigtunga o divisor (ang tanang mga divisor gawas sa numero mismo) sa matag usa katumbas sa laing numero. Giisip kini nga “hingpit nga mga higala” sa matematika—ang karaang mga Griyego gani nagtan-aw kanila ingon nga mga simbolo sa panaghigalaay! Ang paris mao ang 220 ug 284. Kining parisa (220, 284) mao ang labing gamay nga nailhang “amicable pair,” nga nadiskobrehan sa karaang panahon (posible ni Pythagoras o sa iyang mga sumusunod), ug kini nagpabilin nga mao lamang ang nailhan sulod sa daghang mga siglo. Ang 220, isip usa ka bahin sa maong duha ka numero, masabtan nga usa sa mga klasiko sa teoriya sa mga numero!

Sa espirituwal, ang numero 220 nagrepresentar sa paghiusa sa pagka-Dios ug sa pagkatawo, ug sa kalibotan sa matematika kini nagrepresentar sa usa ka parisan sa “hingpit nga mga higala.” Ang pagkapopular sa 220, 2300, ug 2520 sa matematika nagkahiusa sa kahulogan nga ang butang nga maoy hinungdan sa kabantog sa matag usa niining tulo ka mga numero mao nga sila mao ang pinakagamay sa ilang tagsatagsa ka kategoriya. Giila ni Palmoni ang 2520 ug ang 2300 sa bersikulo napulog tulo ug napulog upat sa Daniel otso, ug sa dihang ang 2300 kuhaon gikan sa 2520, mahibilin ang 220; busa, kining tulo ka bantugang gagmay nga mga numero sa kalibotan sa matematika girepresentahan diha sa mga bersikulo nga nagrepresentar sa bugtong higayon sa Kasulatan diin giila ni Cristo ang Iyang kaugalingon ingon nga si Palmoni.

“Hangtod sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw, unya pagahinloan ang balaang puloy-anan” nagtimaan sa sinugdanan sa paghukom nga nagsugod niadtong 1844 uban sa mga patay ug unya mibalhin ngadto sa mga buhi niadtong 9/11. Sa mga bersikulo trese ug katorse, si Palmoni, ang Katingalahang Mag-iihap, naghiusa sa “pito ka mga panahon” ni Moises uban sa “duruha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw” ni Daniel.

Unya nadungog ko ang usa ka balaan nga nagsulti, ug ang laing balaan miingon niadtong balaan nga nagsulti, Hangtod anus-a man ang panan-awon mahitungod sa adlaw-adlaw nga halad, ug sa kalapasan nga makapahimong biniyaan, aron ang balaang puloy-anan ug ang panon igatugyan sa pagatamakan ilalom sa mga tiil?

Ug siya miingon kanako, Sulod sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw; unya ang balaang puloy-anan pagahinloan. Daniel 8:13, 14.

Ang santuwaryo ug ang panon nagrepresentar sa usa ka propetikanhong relasyon. Ang katuyoan sa santuwaryo mao nga ang Dios makapuyo taliwala sa Iyang katawhan.

Ug himuon nila ako ug usa ka balaang puloy-anan; aron ako magapuyo sa ilang taliwala. Exodo 25:8.

Ang santuwaryo ug ang panon pagalatasan ilalom sa tiil, ug ang balaan nangutana kang Palmoni, nga gihulagway ingon nga “kadtong usa ka balaan,” “hangtod kanus-a” pagalatasan ilalom sa tiil ang “santuwaryo ug ang panon” pinaagi sa mga gahum nga gihulagway ingon nga “ang adlaw-adlaw” ug “ang kalapasan sa pagkabiniyaan?” Duha ka makabiniyaang gahum ang magatamak sa santuwaryo ug sa panon. Ang paganismo ug ang papalismo kapwa magatamak sa santuwaryo sa Dios ug sa katawhan sa Dios.

Ang “pito ka mga panahon” ni Moises diha sa Levitico 26 gitawag nga “ang pagpakigbingkil sa iyang tugon.” Ang hukom nga “pito ka mga panahon” batok sa amihanang ug habagatang mga gingharian sa Israel mao ang “pagpakigbingkil sa iyang tugon.” Kadto nga hukom nagtimaan nga ang amihanang gingharian dad-on ngadto sa pagkabinihag sa 723 BC ug ang habagatang gingharian sa 677 BC. Si Palmoni gipangutana, “hangtod kanus-a” pagapatumanon ang pagkatibulaag sa “pito ka mga panahon” ibabaw sa balaang puloy-anan ug sa panon, ug ang tubag mao hangtod sa Oktubre 22, 1844.

Ang “pito ka mga panahon” batok sa amihanang gingharian sa Israel natapos niadtong 1798 ug ang “pito ka mga panahon” batok sa habagatang gingharian natapos niadtong Oktubre 22, 1844. Ang “pito ka mga panahon” batok sa habagatang gingharian natapos uban sa “duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw” ni Daniel niadtong Oktubre 22, 1844. Si Palmoni tinuyo nga nagdugtong sa tulo ka mga tagna, ug sa pagbuhat niana iyang gipaila ang 1798 hangtod sa 1844 ingon nga kap-atan ug unom ka tuig diin Iyang gitukod ang Millerite nga templo. Ang husto nga pagsabot sa mga bersikulo trese ug katorse nagtugot sa usa ka estudyante sa tagna sa pag-ila dili lamang sa “pito ka mga panahon” ug sa “duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw,” kondili usab sa numero 220 sa dihang hisgotan ang relasyon sa 2520 ug 2300, ug nagamugna usab kini sa numero 46 sa dihang hisgotan ang relasyon sa duruha ka mga tagna sa 2520.

Sa dihang ang mga tagna sa panahon ni Moises ug ni Daniel nagtapos nga dungan niadtong Oktubre 22, 1844, si Palmoni sa samang higayon nagpadayag sa simbolo nga “220” alang sa gisugdan ni Daniel niadtong 457 BC ug sa gisugdan ni Moises niadtong 677 BC, ang “220” ka tuig tali sa duha ka sinugdanan alang sa duha ka mga tagna nga motapos nga dungan sa tukmang higayon sa dihang ang Habakkuk “2:20” natuman niadtong 10-22 ($10 \times 22 = 220$) sa 1844. Kana nga petsa nagtimaan sa sinugdanan sa pagpatunog sa ikapitong trompeta sa dihang ang tinago sa Dios pagahumanon na, busa nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka yugto sa panahon alang sa pagpatik sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo. Kana nga petsa nagtimaan sa sinugdanan sa pagpatik sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo, kay ang buluhaton nga matapos sa panahon sa pagpatunog sa ikapitong trompeta mao ang pagpatik sa katawohan sa Dios, nga mao ang tinago sa Dios, nga mao

si Cristo diha kaninyo ang paglaum sa himaya, nga mao ang pagka-Dios ug pagkatawo nga hiniusa.

Ang pagtapos sa “pito ka panahon” sa amihanang gingharian niadtong 1798 ug ang pagtapos sa “pito ka panahon” sa habagatang gingharian niadtong 1844 nagmugna ug usa ka kap-atan ug unom ka tuig nga yugto gikan sa 1798 hangtod sa 1844. Ang maong yugto nagsugod sa pag-abot sa nahaunang anghel sa Pinadayag kapitulo katorse ug natapos sa dihang miabot ang ikatulong anghel niadtong 1844. Sa pagkamapropetikanhon, kini nagaila sa duha ka mga saksi nga ang yugto gikan sa 1798 hangtod sa 1844 usa ka simbolikong yugto. Ang “pito ka panahon” nga gipahamtang sa amihanan ug habagatan nga mga gingharian sa Israel nagtapos sa 1798 ug 1844 matag-usa, ug sa pagbuhat niana nagmugna kini ug usa ka kap-atan ug unom ka tuig nga yugto. Kana nga yugto walay kahulogan kon walay ikaduhang saksi. Si Sister White sa tin-aw nagtudlo nga dili mahimong adunay ikatulong anghel kon walay nahauna ug ikaduha. Siya usab sa tin-aw nagaila nga ang nahaunang anghel miabot niadtong 1798 ug ang ikatulo niadtong Oktubre 22, 1844. Ang tulo ka mga anghel sa Pinadayag kapitulo katorse naghatag ug ikaduhang saksi sa kamatuoran nga ang 1798 hangtod sa 1844 usa ka simbolikong propetikong yugto.

Ang numero 46 usa ka simbolo sa templo, ug sa dihang gilimpyohan ni Cristo ang templo sa unang higayon, atong makita nga ang mga Judio, sa ilang pakiglalis kang Cristo, naghigot nga sa dihang gibag-o ni Herodes ang templo kini nagkinahanglan ug kap-atan ug unom ka tuig. Ang mga historyador nagila nga ang pagpabag-o ni Herodes nga gipasabot sa mga Judio nahuman sa tuig nga gibautismohan si Jesus. Kana nga kamatuoran, uban sa espirituhanong kamatuoran nga kita gibuhat diha sa dagway sa Dios ug ang Iyang dagway mao ang templo, nga gisimbolohan sa 46.

Ug ang Pulong nahimong unod, ug mipuyo ipon kanato, (ug nakita namo ang iyang himaya, ang himaya ingon sa bugtong nga Anak sa Amahan,) puno sa grasya ug kamatuoran. Juan 1:14.

Ang pulong gihubad nga “mipuyo” nagkahulogan ug tabernakulo. Ang katuyoan sa santuwaryo mao nga ang Dios makapuyo sa taliwala sa panon (sa iyang katawohan). Ang Hebreohanong pulong nga “tabernakulo” nga gihubad nga “mipuyo” mao ang mao ra nga pulong nga gigamit alang sa tabernakulo nga gipatindog ni Moises, ug sa dihang unang gilimpyohan ni Cristo ang templo, tuwirang gipahayag nga ang lawas ni Cristo mao ang templo. Ang gidaghanon nga 46 nga natukod pinaagi sa husto nga pagsabot sa gipadayag ni Palmoni diha sa duha ka mga bersikulo nga maoy patukoranan sa Adventismo makita diha sa Juan. Ang 46 ka tuig adunay kalabutan sa 220 alang niadtong andam nga makakita.

Ug nahinumdom ang iyang mga tinun-an nga nahisulat kini: Ang kasibot alang sa imong balay milamoy kanako. Unya mitubag ang mga Judio ug miingon kaniya, Unsang ilhanan ang imong ipakita kanamo, sanglit gibuhat mo kining mga butanga?

Si Jesus mitubag ug miingon kanila, Gub-a ninyo kining templo, ug sa sulod sa tulo ka adlaw patindogon ko kini pag-usab. Unya miingon ang mga Judio, Kuarenta ug unom ka tuig kining temploha gitukod, ug imong patindogon kini pag-usab sulod sa tulo ka adlaw? Apan siya nagsulti mahitungod sa templo sa iyang lawas. Juan 2:17–21.

Anaa kini sa bersikulo baynte, ug busa sa Juan 2:20, nga ang mga Judio nagaingon, “Kap-atan ug unom ka tuig nga gitukod kining templo, ug imong patindogon ba kini sulod sa tulo ka adlaw?” Ang numero 46 nga nalambigit sa templo diha sa usa ka kapitulo ug bersikulo nga nagasinggit sa 220. Sa maong teksto giila sa mga Judio nga ang templo 46 ka tuig nga gitukod, nga nagaparelelo sa sinugdanan sa karaang Israel sa dihang si Moises didto sa bukid sulod sa 46 ka adlaw nga midawat sa mga panudlo mahitungod sa pagtukod sa templo. Gibuhat kita diha sa dagway sa Dios, busa dili kini aksidente nga ang tawhanong templo adunay 46 ka kromosoma, 23 lalaki ug 23 babaye. Ang 23 ka kromosoma nga lalaki ug babaye mao ang mga panudlo alang sa pagtukod sa tawhanong templo. Si Palmoni, nga nagbuhat sa tanang butang, nagbuhat usab sa sistema sulod sa lawas sa tawo nga mopuli sa matag selula sa tawhanong lawas pinaagi sa bag-o ug preskong mga selula, ug ang bug-os nga pagpabag-o sa daang mga selula sa lawas mokabat ug pito ka tuig, nga mao ang 2520 ka adlaw. Gidugtong sa mga Judio ang 46 ka tuig ngadto sa templo, apan si Cristo nagsulti mahitungod sa Iyang lawas nga pagapatindogon sulod sa tulo ka adlaw. Gikan sa 1798 ngadto sa 1844 ang Millerite nga templo gipatindog, ug gipatindog kini sulod sa kapanahonan sa dihang miabot ang tulo ka manulonda, ug kadtong tulo ka manulonda nga naglangkob sa 46 ka tuig gikan sa 1798 ngadto sa 1844 girepresentahan ni Cristo ingon nga mga adlaw. Siya miingon, “Gub-a kining templo” ug sulod sa tulo ka adlaw akong patindogon kini, sa ingon nagahanay sa pagguba sa usa ka templo nga pagapatindogon sulod sa tulo ka adlaw.

Gipaila ni Daniel ang santuwaryo ug ang panon nga pagalaglagon diha sa bersikulo trese. Ang gingharian sa amihanan nagrepresentar sa panon ug ang gingharian sa habagatan sa santuwaryo, kay didto man nahimutang ang Jerusalem. Busa sa dihang gipahayag ang pangutana mahitungod sa pagyatak sa ubos, ang nahauna sa duha ka mga butang, (ang santuwaryo ug ang panon) nga dad-on ngadto sa pagkabinihag mao ang gingharian sa amihanan niadtong 723 BC. Kap-atan ug unom ka tuig sa ulahi, niadtong 677 BC, nagsugod ang “pito ka mga panahon” alang sa habagatang gingharian sa Juda. Nagpasabot kini nga ang pagyatak sa ubos sa panon natapos niadtong 1798 ug ang pagyatak sa ubos sa santuwaryo natapos niadtong 1844.

Ang karaang Israel migula gikan sa Babilonia aron tukoron pag-usab ang Jerusalem pinaagi sa tulo ka mga sugo, nga ang ikatulo niini mao ang nagsugod sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka tuig nga natapos sa pag-abot sa ikatulong anghel niadtong Oktubre 22, 1844. Sa 1798 natapos ang panahon sa paghari sa espirituwal nga Babilonia, nga gihulagway sa kapitoan ka tuig nga paghari sa literal nga Babilonia, ug ang matagnaong yugto nga girepresentahan sa tulo ka mga anghel natapos sa hingpit gayud sa dapit diin nagsugod ang tagna, sa pagpahibalo sa ikatulong sugo.

Ang yugto sa tulo ka mga mando nga mao ang alpha sa 2300 ka tuig gisubli diha sa yugto sa tulo ka mga manulonda nga mao ang omega sa 2300 ka mga adlaw. Ang alpha ug ang omega mao ang mga patukoranan nga haligi sa Adventismo; ang 457 ug 1844 naghulagway sa usa ka buhat sa pagtukod sa templo ug sa Jerusalem.

Ug isulti kaniya, nga nagaingon: Mao kini ang giingon sa Ginoo sa mga panon, nga nagaingon: Tan-awa ang tawo nga ang iyang ngalan mao ang SANGA; ug motubo siya gikan sa iyang kaugalingong dapit, ug pagatukoron niya ang templo sa Ginoo: Oo, siya mao ang magatukod sa templo sa Ginoo; ug siya magadala sa himaya, ug molingkod ug magahari ibabaw sa iyang

trono; ug siya mahimong sacerdote ibabaw sa iyang trono: ug ang tambag sa pakigdait anha sa taliwala nilang duruha. Zacarias 6:12, 13.

Si Cristo ingon nga ang Sanga dinhi giila ingon Kaniya nga nagtukod sa templo sa Ginoo, ug maingon nga Siya gibanhaw sa ikatulong adlaw sa dihang miabut ang ikatulong anghel niadtong Oktubre 22, 1844, ang templo sa mga Millerite gitukod ni Cristo, kay Siya mao ang nagtukod sa templo sa Ginoo. Bisan pa nga kini natuman sa kasaysayan sa mga Millerite, ang hingpit nga katumanan niini anaa sa yugto sa ulahing ulan, kay ang pagdoble sa pulong nga “siya magatukod sa templo sa Ginoo” nagtugot niadtong makakita nga ang Ginoo nagtukod sa templo sa mga Millerite sulod sa 46 ka tuig, apan nga Siya nagtukod ug laing templo sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo sa panahon sa ulahing ulan, kay si Pedro nagaingon nga ang usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo pagapatindogon ingon nga espirituhanong balay.

Sa dihang ang pangutana nga “hangtod kanus-a” gipangutana kang Palmoni, ang iyang tubag mao ang “hangtod sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw; unya ang balaang puloy-anan pagahinloan,” apan si Moises, si Elias ug ang mga Millerite, ang mga martir sa kapapahan, si Zacarias ug si Juan nga nagsukod sa templo, si Isaias sa kapitulo sa is, ug ang uban nga wala mahisguti, nagaingon nga ang tubag sa pangutana sa bersikulo trese nga “hangtod kanus-a” mao ang “gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo, unya ang balaang puloy-anan pagahinloan.”

Ang Oktubre 22, 1844 gitipo pinaagi sa paghalad ni Abraham sa iyang anak, kay kana naghulagway sa krus diin ang langitnong Amahan naghalad sa Iyang Anak. Si Moises ug ang mga Hebreohanon didto sa Mapulang Dagat, sumala sa apostol nga si Pablo, nagrepresentar sa bautismo, nga naghulagway sa krus, nga gitipo ni Abraham didto sa Bukid sa Moriah uban kang Isaac.

Labaw pa, mga igsoon, dili ko buot nga kamo mawalay alamag, nga ang tanan natong mga amahan didto sa ilalom sa panganod, ug ang tanan miagi sa dagat; ug silang tanan gibautismohan ngadto kang Moises diha sa panganod ug diha sa dagat. 1 Corinto 10:1, 2.

Kini, siyempre, nagpasabot nga ang bautismo gilarawan pinaagi sa Oktubre 22, 1844, diin ang pamilya ni Noe nga walo gibautismohan. Ang “walo” usa ka simbolo sa pagkabanhaw.

Kadtong kaniadto mga masupilon, sa dihang ang pailub sa Dios kaniadto naghulat sa mga adlaw ni Noe, samtang ang arka ginahimo pa, diin diyutay ra, nga mao, walo ka mga kalag, ang naluwas pinaagi sa tubig. Ang hulagway nga kaangayan niini, nga mao usab ang bautismo, nagluwas usab kanato karon (dili ang paghugas sa kahugawan sa unod, kondili ang tubag sa usa ka maayong tanlag ngadto sa Dios,) pinaagi sa pagkabanhaw ni Jesu-Cristo. 1 Pedro 3:20, 21.

Ang dili pagsabot sa bisan unsang bahin sa kamatuoran nga gipadayag mahitungod sa Oktubre 22, 1844, susama sa dili pagsabot sa pagpamatuod ni Noe diha sa arka, ni Moises didto sa Mapulang Dagat, ni Abraham sa Bukid sa Moriah, ug ni Jesus ibabaw sa krus. Nianang adlaw ang ikatulong manulonda miabut sa kasaysayan, ug siya mao ang manulonda nga nagtimri sa katawhan sa Dios.

“Unya nakita ko ang ikatulong manulonda. Miingon ang manulonda nga nag-uban kanako, ‘Makahahadlok ang iyang pulong, makalilisang ang iyang buluhaton. Siya mao ang manulonda nga magapili sa trigo gikan sa mga bunglayon, ug magatimri o magahigot sa trigo alang sa langitnong tipiganan.’ Kining mga butanga kinahanglan magalambigit sa tibuok hunahuna, sa tibuok pagtagad. Sa makausa pa gipakita kanako ang panginahanglan nga kadtong nanagtuo nga kita nagadawat sa katapusang mensahe sa kalooy, kinahanglan magapabulag gikan niadtong sa matag-adlaw nagadawat o nagasuyop ug bag-ong kasaypanan. Nakita ko nga bisan ang mga batan-on ni ang mga tigulang dili angay motambong sa mga panagtigom niadtong anaa sa kasaypanan ug kangitngit. Miingon ang manulonda, ‘Pahunonga ang hunahuna sa pagpabilin sa mga butang nga walay kapuslanan.’” Manuscript Releases, bolyum 5, 425.

Busa, uban sa balaang mga profetikong linya nga maoy naghulagway sa maong petsa, miabut ang ikatulong manulonda ug nagsugod sa iyang buluhaton, nga naglakip sa pagbulag sa mga maalamon ug mga buang nga ulay nga girepresentahan ingon nga trigo ug mga bunglayon diha sa teksto. Ang dili pagsabot kon unsa ka hingpit nga ang 1844 sa balaang paagi nahulagway, o ang dili pagkahibalo sa nahipadayag mahitungod sa mga ilhanan sa dalan nga nalambigit sa 1844 ug nagpadayon hangtod sa 1863, nagabilin sa usa ka kalag nga dili andam sa pag-atubang sa profetikong paagi sa mga implikasyon sa kamatuoran nga si Cristo mao ang sentrong hilisgutan sa duha ka bersikulo nga nagarepresentar sa patukoranan sa Adventismo, ug nga didto si Cristo giila ingon nga Palmoni, ang Magbubuhay sa matematika ug sa tanang uban pa.

Ang kasamtangang tubag sa pangutana sa bersikulo trese lahi na kay sa tubag niadtong 1845. Niadtong 1845, ang mga payunir nagapahawa pa sa ilang kaugalingon gikan sa usa ka dakong kapakyasan, ug nagsugod sa pagpakigbisog sa ideya nga ang Ginoo nagpasig-uli sa gasa sa usa ka propeta, nga wala mahitabo sukad pa sa panahon sa mga tinun-an. Nangita sila sa pagsabot sa kahulogan sa mensahe sa ikatulong manulonda, ug namata sa kamatuoran nga ang kasinatian nga ilang bag-ohay lang naagian dili moubos kay sa balaang kasaysayan. Pag-abot sa 1850, ilang gitanyag ang usa ka bag-ong tsart sa mga payunir aron matul-id ug mopuli sa 1843 nga tsart sa mga payunir. Ang duha ka tsart giila ni Sister White nga mga katumanan sa “mga papan” sa Habakkuk kapitulo dos. Tungod niini, ang 1850 usa ka natukod nang katumanan sa pulong nga propetiko sa Dios.

Ang mga payunir nakasabut ug nagsulat nga ang pagsalikway nga ang tsart sa 1843 dili usa ka katumanan sa “mga papan” sa Habakkuk kapitulo dos mao ang pagbiya sa orihinal nga pagtoo. Giuyonan ni Sister White ang maong tsart ingon nga gimandoan sa kamot sa Ginoo, ug ingon nga usa ka katumanan sa Habakkuk, ug iyang gihatag ang mao gihapong pag-uyon sa tsart sa 1850. Giila ni Habakkuk ang “mga papan” sa porma nga plural, ug sa dihang ang tsart sa 1843 giimprenta niadtong Mayo 1842, giimprenta kini nga adunay sayop sa pipila sa mga numero nga gitabonan sa Ginoo pinaagi sa Iyang kamot. Niadtong 1850 usa ka bag-ong tsart ang gihimo nga magamit aron matul-id ang maong sayop sa mga numero. Ang mga papan ni Habakkuk nagrepresentar sa mga katumanan sa propesiya, ug kadtong mga propesiya natuman sukad sa Mayo 1842 hangtod sa Enero 1850.

Ang lamesa sa 1843, o ang sinugdanan nga lamesa, adunay sayop, ug ang katapusang lamesa sa 1850 walay sayop. Ang yugto gikan sa Mayo 1842 hangtod sa Enero 1850 usa ka natukod nga profesiyal nga yugto, ug ang Mayo 1842, ingon man usab ang Enero 1850, nagrepresentar sa mga profesiyal nga ilhanan; ug kadtong mga ilhanan naglangkob sa pirma sa Alpha ug Omega. Ang alpha, o unang letra, ug ang omega, ang kataposan ug ikakaluhaan ug ikaduhang letra. Ang 1842 mao ang alpha ug ang 1850 mao ang omega, ug kon kuhaon nato kadtong duha ka Hebreohanon nga mga letra ug ibutang ang ikapulog tulo nga letra sa Hebreohanon nga alpabeto, maporma nato ang Hebreohanon nga pulong nga “kamatuoran,” nga gisulat pinaagi sa una, ikapulog tulo, ug ikakaluhaan ug ikaduhang mga letra sa Hebreohanon nga alpabeto.

Ang lohika sa pagtagna nga gipahamtang ibabaw sa mga waymark sa 1842 ug 1850 mao nga sila gihiusa pinaagi sa “sayop.” Ang alpha adunay usa ka sayop ug ang omega nagtul-id nianang maong sayop, busa ang nagatindog tali sa mga titik nga alpha ug omega mao ang “sayop,” usa ka simbolo sa pagsukol, nga mao ang girepresentahan sa numero trese. Ang 1842 ngadto sa 1850 usa ka natukod nga panahon sa pagtagna nga naglangkob sa timaan sa Alpha ug Omega ug kini mao ang “kamatuoran.” Hangtud nga kining kasaysayana masusi pag-ayo ug sa espirituhanong paagi sa usa ka Laodicean nga Seventh-day Adventist, sila sa tinuod hapit mabuta sa dayag nga KAMATUORAN nga gilig-on sa walay pagduhaduha sa panahon sa pagtagna sa mga lamesa ni Habakkuk gikan sa 1842 ngadto sa 1850. Ang kamatuoran nga sa tingub natukod sa duha ka mga saksi mao nga ang tsart sa 1850 walay mga sayop. Ang tsart sa 1850, maingon sa tsart sa 1843, naglangkob sa “pito ka mga panahon” ni Moises, ug sa duha ka mga tsart ang “pito ka mga panahon” gibutang sa sentro sa tsart nga nagdagan gikan sa ibabaw paubos, nga naghulagway sa yugto sa “pito ka mga panahon” nga nagsugod sa 677 BC ngadto sa 1844. Ang 2520 dili lamang anaa sa tsart; kini mao ang sentro sa tsart.

Ang gilatid diha sa sentro sa propetikong linya nga naghulagway sa “pito ka mga panahon” mao ang krus. Ang sentro sa duruha ka mga lamesa mao ang 2520 ka panahong-linya nga nagdagan gikan sa ibabaw paingon sa ubos. Sa taliwala mao ang krus. Ang krus mao ang tunga-tunga sa semana diin gipalig-on ni Cristo ang tugon uban sa daghan, sa katumanan sa Daniel 9:27. Kadtong semanaha nagrepresentar ug pito ka tuig, nga sa propesiya mao ang 2520 ka adlaw. Sama sa mga lamesa, sa pinakatunga gayud sa 2520 ka adlaw, gipalig-on ni Cristo ang tugon diha sa krus. Gikan sa bautismo ni Cristo hangtod sa krus mao ang 1260 ka adlaw sa propesiya. Nagpasabot kini nga gikan sa bautismo ngadto sa krus adunay 1260 ka mga halad sa buntag ug 1260 ka mga halad sa gabii nga nagpadulong ngadto sa krus, apan diha sa krus kadtong katapusang nating karnero nga halad nakalingkawas gikan sa pari, ug ang Cordero sa Dios nahimong halad sa kagabhion ug sa ingon nagrepresentar sa ika-2520 nga halad nga Cordero sukad sa bautismo.

Ang sentro sa semana mao ang krus ug ang sentro sa duha ka balaang lamesa mao ang krus, apan sa matag kahimtang ang Cordero gipahimutang sulod sa kamatuoran nga sa simbolikong paagi girepresentahan sa 2520. Ang krus gipahimutang sa tunga sa 2520 ka adlaw ug didto sa krus si Jesus mao ang ika-2520 ug katapusang halad. Ang kasaysayan tali sa Mayo sa 1842 ug Enero sa 1850 nagarepresentar sa kasaypanan ug si Cristo, ang kamatuoran, gipahimutang tali sa duha ka kriminal; bisan tuod dili Siya kriminal, gitagad Siya ingon nga usa. Busa aduna kitay tulo ka

kriminal, usa nga mawala ug usa nga maluwas. Ang tulo ka kriminal mao ang tulo ka waymark nga gihiusa pinaagi sa krimen, bisan tuod ang tunga-tungang waymark mao ang kabaliktaran sa alpha ug omega nga kriminal. Ang alpha ug omega nga mga kriminal gihiusa pinaagi sa tunga-tungang waymark, ang krus.

Uban sa mga papan ni Habakkuk gikan sa 1842 hangtod sa 1850, ang sayop mao ang tunga-tungang letra nga nagdugtong uban sa nahaunang ug sa kataposang waymark. Ang tunga-tungang waymark sa krus maoy nagdugtong sa tulo ka mga kriminal, apan ang tunga-tungang waymark niini dili sayop, kondili Kamatuoran, ug usa ka elemento sa kamatuoran nga gipamatud-an sa krus ug sa mga papan ni Habakkuk mao nga ang 2520, ang “pito ka mga panahon” sa Levitico 26, kamatuoran; ug sa konteksto sa lohika nga bag-o pa gihisgotan, ang pagsalikway sa 2520 mao ang pagsalikway kang Jesus.

Sa dihang si Palmoni, ang Kahibulongang Man-iihap, nag-ingon, “Ngadto sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw; unya pagahinloan ang balaang puloy-anan,” nagtubag Siya sa propetikong pangutana nga, “hangtod kanus-a.” Ang tubag dili na ang 1844, kay ang Philadelphian nga kalihokang Millerite mihunong niadtong 1856 tungod kay niadtong panahona giila nila James ug Ellen White nga ang kalihokan mibalhin na gikan sa Philadelphia ngadto sa Laodicea. Sa dihang gibutang ni Sister White kadtong linya sa balas, nagpasabot kini nga hangtod nga mausab kadtong kahimtanga ang relasyon sa Dios sa Iyang katawhan pagasaboton ingon nga nagrepresentar sa usa ka pagbulag, kay nagatindog Siya sa gawas nga nagapanuktok sa mga kasingkasing sa mga Laodicean nga nagapangita ug pagpasulod. Ang Iyang pagka-Dios wala sa sulod sa ilang pagkatawo. Ang maong buluhaton gayod nga gisugdan ni Cristo niadtong Oktubre 22, 1844 mao ang paghiusa sa Iyang pagka-Dios uban sa pagkatawo, ug si Cristo andam sa pagbuhat gayod niana, apan dili kini maoy mahitabo.

“Kon ang mga Adventista, human sa dakong kapakyasan niadtong 1844, nagkupo unta pag-ayo sa ilang pagtoo ug nagpadayon nga nagkahiusa diha sa nagabuklad nga paggiya sa Dios, nga midawat sa mensahe sa ikatulong manulonda ug sa gahum sa Espiritu Santo nagmantala niini ngadto sa kalibutan, nakita unta nila ang kaluwasan sa Dios, ang Ginoo unta nagbuhat sa dakong gahum uban sa ilang mga paningkamot, ang buluhaton unta natuman na, ug si Cristo mianhi na unta sa dili pa karon aron pagadawat ang Iyang katawhan ngadto sa ilang ganti. Apan sa panahon sa pagduhaduha ug kawalay-kasigurohan nga misunod sa maong kapakyasan, daghan sa mga magtotoo sa pag-abot mipakabanaag sa ilang pagtoo.... Sa ingon niana ang buluhaton nababagan, ug ang kalibutan gibilin diha sa kangitngit. Kon ang tibuok lawas sa mga Adventista naghiusa pa unta ibabaw sa mga sugo sa Dios ug sa pagtoo ni Jesus, pagkalahi gayod unta sa atong kasaysayan!” Evangelism, 695.

Sa pag-usab sa kasaysayan sa karaang Israel, gikuha sa Ginoo ang modernong Israel gikan sa kangitngit sa Mangitngit nga mga Kapanahonan ug misulod sa pakigsaad uban kanila didto sa Mapulang Dagat, kay ang bautismo maoy simbolo sa relasyon sa pakigsaad. Apan ang Israel pagasulayon kon ilang pagabantayan ang pakigsaad. Uban sa karaang Israel napakyas sila sa napulo ka pagsulay sumala sa basahon sa Mga Numero. Sa ikanapulong kapakyasan, gihukman sila sa kamatayon didto sa kamingawan sulod sa kapin sa kap-atan ka tuig, nga sa ingon naghatag

ug panig-ingnan sa pagsalikway sa modernong Israel sa mensahe sa Laodicea niadtong 1856. Maingon sa kapakyasan sa karaang Israel sa napulo ka sunod-sunod nga pagsulay (ang napulo usa ka simbolo sa usa ka pagsulay), sukad sa pag-abot sa ikatulong manulonda niadtong 1844 hangtod sa 1856, usa ka nagpadayon nga proseso sa pagsulay gidala ibabaw sa kalihukang Millerita sa Filadelfia.

Ang napulo ka mga pagsulay sukad sa Dagat nga Mapula hangtod sa unang pagsukol didto sa Kadesh girepresentahan ingon nga usa ka propetikong yugto, kay kini adunay gidaghanon nga napulo nga nagdugtong sa maong yugto. Ingon nga ang napulo usa ka simbolo sa pagsulay, ang napulo ka mga pagsulay nagpaila sa napulo ka mga banay nga misalikway sa tugon ug napakyas sa ikapulo nga pagsulay ug sa tibuok proseso sa pagsulay. Ang yugto nagsugod sa pagtabok sa Dagat nga Mapula, ug ang Napulo ka Sugo girepresentahan ingon nga nahauna sa napulo ka mga pagsulay human sa dagat; ang unang pagsulay mao ang Igpapahulay, ang simbolo ug timri sa Napulo ka Sugo (girepresentahan pinaagi sa manna). Sa dihang ang yugto sa napulo ka mga pagsulay sa karaang Israel sa ingon ka dayag gipadayag ingon nga usa ka piho nga propetikong yugto, ug ang Espiritu sa Propesiya nagpahibalo kanato nga ang pagtabok sa Dagat nga Mapula maoy tipo sa Oktubre 22, 1844, nan kinahanglan mahibalo kita nga niadtong puntoha nagsugod ang usa ka progresibong proseso sa pagsulay. Ang Adventismo wala mahibalo niana, busa dili sila makahimo sa pagtan-aw nga niadtong 1863 gitudlo sila aron mamatay sa kamingawan sa Laodicea hangtod sa balaod sa Domingo, ang maong balaod gayud nga gihatag kanila aron sa pagmantala og pasidaan mahitungod niini sa sinugdanan pa lamang sa proseso sa pagsulay nga mitultol ngadto sa 1863.

Sa dihang ang pagpahibalo sa kahimtang sa Laodicea miabut ibabaw sa Millerite nga Adventismo niadtong 1856, ang “bag-ong bino” gimantala ibabaw sa “pito ka mga panahon.” Ang bag-ong kahayag wala gayud dawata, ug pito ka tuig sa ulahi, o 2520 ka mga profetikong adlaw sa ulahi, ang Laodicean nga kalihokang Millerite natapos ug nahimong Laodicean nga Iglesia Adventista sa Ikapitong Adlaw. Si Moises andam nga mosulod sa Yutang Saad, apan ang ikapulong pagsulay miabut na, ug siyempre kini maoy usa ka patukoranong pagsulay, kay ang mismong buluhaton nga gitugyan kang Moises sukad pa sa sinugdan mao ang paggiya sa katawhan sa Dios ngadto sa Yutang Saad. Mao kana ang buluhaton sa atubangan ni Moises sa wala pa siya moabut sa Egipto. Ang ikapulong pagsulay miabut na, ug ang mga rebelde nagduhaduha mahitungod sa pagsulod sa Yutang Saad.

Ug ako miingon kaninyo, Nanghiabut kamo sa bukid sa mga Amoriyanon, nga gihatag kanato sa Ginoo nga atong Dios. Ania karon, gibutang sa Ginoo nga imong Dios ang yuta sa imong atubangan: tumungas ka ug panag-iyai kini, sumala sa giingon kanimo sa Ginoo, ang Dios sa imong mga amahan; ayaw kahadlok, ni maluya ang imong kasingkasing. Ug miduol kamo kanako, ang tagsatagsa kaninyo, ug miingon, Magpadala kita ug mga tawo una kanato, ug susihon nila alang kanato ang yuta, ug dalhan kita nila ug pulong pag-usab mahitungod sa dalan nga atong pagatumban sa pagtungas, ug sa mga ciudad nga atong pagaabutan. Ug ang maong pulong nakapahimuot kaayo kanako; ug mikuha ako gikan kaninyo ug napulo ug duha ka tawo, usa gikan sa matag banay. Deuteronomio 1:20–23.

Gikan niadtong puntoha hangtod sa pagbalik sa napulog-duha ka mga maniniid nagrepresentar sa kasaysayan sa dihang miabot ang kataposang pundasyonal nga pagsulay niadtong 1856 ug sulod sa pito ka tuig ang mga Laodiceanong Millerita misusi sa yuta hangtod nga ilang gipili ang paghunong isip usa ka kalihukan ug mahimong usa ka iglesia.

Ang unang kamatuoran nga nadiskobrehan ni Miller mao ang “pito ka panahon,” nga naghimo niini nga patukoranan sa mga sukarang kamatuoran nga naglangkob sa karaang mga alagianan ni Jeremias. Ang ulahing bag-ong kapawa sa tagna nga gidala ngadto sa Adventismo anaa sa 1856, ug kini usa ka sunod-sunod nga mga artikulo bahin sa “pito ka panahon.” Aduna gayoy dakong kapawa nga nalangkit sa halalum nga pagtuon niining mga kamatuoran sa kasaysayan, apan kon mahimo kitang makahimo sa pag-ila nganong ang tubag sa bersikulo katorse sa Daniel otso mao ang “gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo, unya ang balaang puloy-anan pagahinloan,” kinahanglan nga magpadayon kita sa pag-uswag.

Ang buluhaton nga gisugdan ni Cristo niadtong 1844 gipalihis niadtong 1863, busa ang “paghinlo” sa santuwaryo nga nagsugod niadtong panahona gipaundang sa makadiyot samtang ang katawhan sa Dios nagsugod sa paglatas sa kamingawan sa Laodicea. Tungod niini, ang buluhaton nga pagatumanon unta ni Cristo sa yugto gikan sa 1844 hangtod sa 1863, sa kinahanglanon pagausbong sa dihang ang ikatulong manulonda, nga mao ang manulonda nga sa katapusan nagapahimulag ug nagapatik, magatuman sa buluhaton nga gilarawan pinaagi sa “paghinlo.” Ang mga propetikong timaan sa dalan gikan sa 1844 hangtod sa 1863 mao ang mga timaan sa dalan diin matuman unta ni Cristo ang buluhaton sa paghinlo sa santuwaryo, ug kadtong mga timaan sa dalan nagrepresentar sa kasaysayan diin ang buluhaton pagatumanon. Kon mapakita nga ang 1844 hangtod sa 1863 nagrepresentar sa yugto gikan sa 9/11 hangtod sa Sunday law, ang pangutana nga “hangtod kanus-a” nahiuyon sa ubang mga linya nga girepresentahan pinaagi sa “hangtod kanus-a.”

Ang 1844 mao ang pag-abot sa ikatulong manulonda ug ang 1863 nagtimaan sa katapusan sa panahon sa pagsulay. Sa 1846 nangaminyo ang mga White ug ang apelyido ni Ellen nausab gikan sa Harmen ngadto sa White, ug ang magtiayon nagsugod sa pagbantay sa ikapitong-adlaw nga Igpapahulay niadtong tuiga. Ang Igpapahulay, kaminyoon, ug pag-ilis sa ngalan tanan mga simbolo sa usa ka pakigsaad nga relasyon sa propetikanhong kahulogan. Gidala sa Ginoo ang modernong Israel latas sa Mapulang Dagat sa 1844 ug sa 1846 gidala sila ngadto sa Sinai aron ihatag kanila ang kasugoan ug mosulod sa pakigsaad uban kanila. Kana nga kasugoan, sama sa duha ka papan ni Habakkuk, nahisulat ibabaw sa duha ka papan; ang unang papan naglangkob ug 4 ka kasugoan ug ang ikaduhang papan naglangkob ug 6. Ang duha ka papan nagrepresentar sa pakigsaad nga relasyon sa daang Israel ug sa modernong Israel, ug sa tingub ang duha ka papan sa pakigsaad nga mao ang Napulo ka mga Sugo ug simbolikong gimarkahan ingon nga 46 alang sa daang Israel, nagpatipo sa duha ka papan ni Habakkuk nga nagrepresentar sa kasaysayan sa ulahing ulan. Inubanan sa duha ka halad nga tinapay nga iwaray-waraya sa Pentecostes, sila nagrepresentar sa bandila nga mao ang usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo.

Sa dihang ang ngalan ni Sister White nausab gikan sa Harmen ngadto sa White. Ang Harmen nagpasabot og sundalo sa pakigdait, apan kini gipulihan sa White, nga mao ang pagkamatarong ni Cristo. Ang ngalan nga Gould nagpasabot og bulawan, ug ang Ellen nagpasabot og masanag ug

nagadan-ag nga kahayag. Ang iyang ngalan nagrepresentar sa mensahe sa Laodicea.

Gitambagan ko ikaw sa pagpalit gikan kanako ug bulawan nga sinulayan sa kalayo, aron ikaw magmaadunahan; ug maputing bisti, aron ikaw mabistihan, ug aron ang kaulawan sa imong pagkahubo dili makita; ug dihogi ang imong mga mata ug tambal sa mata, aron ikaw makakita. Pinadayag 3:18.

Ang “tambal sa mata” mao ang kahayag sa Pulong sa Dios, ug si Ellen usa ka masanagon ug nagadan-ag nga kahayag. Ang kasigurohan alang sa mga Millerita niadtong 1856 makaplagan diha sa pagdawat sa mensahe ngadto sa Laodicea sumala sa gipadayag pinaagi sa iyang mga sinulat, ug sumala sa girepresentahan sa iyang ngalan. Tin-aw nga gipahayag ni Sister White nga ang mensahe ni Jones ug Waggoner niadtong 1888 mao ang mensahe ngadto sa Laodicea, ug nga ang ilang mensahe mao usab ang mensahe sa ikatulong manulonda.

“Ang Ginoo, diha sa Iyang dakung kalooy, nagpadala ug labing bililhong mensahe ngadto sa Iyang katawhan pinaagi kang mga Elder Waggoner ug Jones. ... Kini mao ang mensahe nga gisugo sa Dios nga ihatag ngadto sa kalibutan. Kini mao ang mensahe sa ikatulong manulonda, nga kinahanglan imantala uban sa kusog nga tingog, ug pagauyogan sa pagbubo sa Iyang Espiritu sa dakung kadagaya.” Testimonies to Ministers, 91.

Ang ikatulong manulonda miabot niadtong 1844, ug gisulayan niya ang iyang buluhaton sa ikaduhang higayon niadtong 1888. Ang mensahe sa 1888 mao ang mensahe sa Laodicea; kini mao ang mensahe sa ikatulong manulonda; kini nagtimaan sa pagkanaog sa manulonda sa Pinadayag napulog-walo; kini mao ang mensahe sa pagkamatarong pinaagi sa pagtuo nga gimantala sa panahon sa pagbubo sa ulahing ulan. Ang ikatulong manulonda miabot niadtong 1844 ug unya pag-usab niadtong 1888, aron lamang isalikway sa duha ka higayon, apan kining duha ka mga higayon kapwa naglarawan sa dihang moabot ang ikatulong manulonda sa panahon sa ulahing ulan. Ang 1844 usa ka simbolo sa 9/11, ug kon ang 1863 naglarawan sa balaod sa Domingo, nan ang panahong profesiyal nga “9/11 ngadto sa balaod sa Domingo” sumala sa gilarawan sa simbolo nga “hangtod kanus-a” magrepresentar sa tubag sa kamatuoran alang niining panahona sa pangutana sa bersikulo trese nga “hangtod kanus-a.”

Ang kasaysayan sa mga Millerite gikan sa 1842 hangtod sa 1850 maoy usa ka propetikong yugto nga nagpatong sa propetikong yugto sa pagsulay sa ikatulong manulonda gikan sa 1844 hangtod sa 1863. Ang 1842 padulong hangtod sa 1863 naglangkob ug propetikong mga timaan nga naghulagway sa kasaysayan gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo sa dihang si Cristo magahinlo sa iyang templo, una ang Iyang iglesia ug unya ang mga mamumuo sa ikanapulog-usa nga takna. Sa balaod sa Domingo, si Cristo makabaton ug usa ka pinutli nga katawhan nga iyang ikapresentar ngadto sa kalibotan ingon nga usa ka bandila nga halad, ug ang iglesia mamahimong iglesia nga madaogon. Ang Iyang balaang puloy-anan niana mahininloan na.

Gibutang na nato ang simbolo sa “hangtod kanus-a” sa iyang hustong dapit, bisan pa man, siyempre, aduna pay dugang. Sugdan na nato ang pagdala niini ug sa miaging lima ka mga artikulo balik ngadto sa lente sa basahon ni Joel, apan kining mga kilid nga paglikay makita nga mahinungdanon aron ipahimutang una. Ang pagpamatuod sa matag “hangtod kanus-a” nga atong

gisusi nagkauyon sa pangutana sa “hangtod kanus-a” nga gitubag ni Palmoni sa bersikulo katorse, kay ang balaang puloy-anan pagahinloan gikan sa 9/11 ngadto sa balaod sa Domingo. Kana nga kasaysayan mao ang kasaysayan sa ulahing ulan, ug ang kasaysayan sa ulahing ulan gipadayag sa basahon ni Joel.